

publicę ppugnacula, qui de vna domo Cor
neiorum, tanquam de equo troiano prodie
runt: Rurſus nemo eſt adeo corruptus inge
nio, qui a Scinio SP. Melio, Petilijs, Gracchis
Saturnino Druſo mentem auertat, ac huius
modi turbulentos homines, ſeditionum fa
ces, ſentinam flagitiorum perpetuo oderit:
quos ſatius fuiſſet abolere de memoria ho
minum, niſi quum citantur, in dedecus voca
rentur. CÆS. Vidiffes profecto ſenatorios
magiſtratus non obnūciantibus tribunis ple
bis impunitate ppoſita furere in eos, in quos
libido ſuaſiſſet. SyL. Vtrumque comproba
tum Radamanthus confirmauit: non vides
vt inter ſe diuerſi longeque diſpares ſint: il
los virtus extulit ad laudem: hos ad ignomi
niam depreſſit improbitas: illi fructum bene
actę vitę capiūt: his ob iniquitatem ſupplicia
non deſunt, vnde non immerito crebris mei
ſapientiſſimi patris admonitionibus inſtitue
bar, vt fortunis bonum nomen antepone
re, ac potius virtutem ipſam haurirem, quam e
ius imaginem ſectarer. Ad quod me toto ani
mo incumbentem philoſophię ſtudium im
pulis. Et quum duę vię ſe aperuiſſent, altera
quietem, labores altera oſtentans. Porro vitã
ocioſam in qua reliquum ætatis curſum pro